

**ПРОСТИ И СЛОЖНИ
== ДВИЖЕНИЯ ==**

20 ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ
НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
13 юли 1922 г. Четвъртъкъ
въ Чамъ-Курия

Прочетоха се темитѣ: защо Богъ създаде човѣка.

Ще говоря върху:

Проститѣ и сложни движения въ природата.

Проститѣ движения ще замѣните съ „първичнитѣ движения“, а сложнитѣ движения—съ послѣднитѣ движения, най-слабитѣ движения. Едно обяснение: сложнитѣ движения подразбират голѣмо съпротивление, а проститѣ движения, подразбиратъ малко съпротивление. Сега, у всички, въ съзнанието ви има двѣ движения, има просто движение, има и сложно движение. За примѣръ, за да дойдете тукъ въ Чамъ-Курия, какво движение се е явило въ васъ, просто движение или сложно? Какъ коя категория бихте го поставили? (сложно).

Проститѣ, първични движения сж само движенията къмъ Бога, които сж чисти, у които съзнанието не е раздвоено. Първитѣ движения, сж кристални, а въ сложнитѣ движения всѣкога има раздвояване въ човѣшкото съзнание. Отивашъ на курортъ. но имашъ пѣколко побудителни

причини, причината не е една, много причини имашъ. Тогава, бихъ ви попиталъ, когато човѣкъ се жени, женитбата просто или сложно движение е? Сложно. Защото повидимому жената може да каже, че обича мъжа или мъжътъ може да каже, че обича жената. То е една отъ причинитѣ. Второ, тѣ искатъ да иматъ дѣца. Трето, мъжътъ иска пѣкой да му готви. Има редъ подбуждения. Тѣй щото женитбата е сложно движение. А въ всичкитѣ сложни движения въ свѣта, трѣбва да знаете, че въ тѣхъ има прѣпятствие, което да очаквате. И, слѣдователно, като ученици на окултната школа, азъ ви давамъ, туй разграничение, като методъ. Азъ ви го давамъ само като единъ методъ, да правите едно психическо разграничение на силитѣ, които дѣйствуватъ въ васъ въ даденъ моментъ, дали тѣ сж отъ „първиченъ“ или „вториченъ, послѣденъ“ родъ“. Да знаете всѣко едно движение къмъ коя категория спада. Щомъ знаете, глѣсно може да се ориентирате. Сега вие бъркате, имате едно сложно движение, искате резултати отъ просто движение, очаквате резултатъ на сложно движение. А всѣко движение има свои опрѣдѣлени резултати. Сега, смѣшно ще бже, когато нѣкои хора искатъ да станатъ религиозни, и очакватъ да бждатъ богати. Именно: човѣкъ, който иска да стане рели-

гиозенъ, въ пълната смисълъ на думата, той ще загуби всичкото богатство, защото самото богатство е сложно движение. Ако имашъ знание, знанието е сложно движение. Слѣдователно, ще разграничавате въ живота си движенията въ съзнанието, къмъ кои спадатъ. Тѣ спадатъ къмъ едната или къмъ другата категория. Туй е за едно практическо ориентирание. Да знаете кое прѣобладава въ даденъ моментъ. Тия движения не принадлежатъ къмъ васъ. Ако се намирате въ една навалица хора, между тия хора може ли да минете по права линия? Ще имате едно много сложно движение. И като излѣзете, ще кажете: Слава Богу, излѣзнахме благополучно, прѣминахме прѣпятствията. Често пати въ живота си, на сила минавате покрай нѣкое тържество, и слѣдователно ще се борите, таквъ методъ ще употребите, сложно движение, ще направите хиляди отклонения въ всѣко едно направление, и ще мислите тогава. Тѣ сж азъ ги наричамъ, човѣшкитѣ движения. А проститѣ движения, тѣ сж кратки.

Приятелството къмъ кое движение спада? Истинското приятелство къмъ кои движения спада? (Просто). Всички ония подбуди, които ставатъ съ най-малко разноски, сж Божествени, а тия, за които се изхарчва грамадна енергия, тѣ спадатъ къмъ

сложнитѣ движения. Сега, да опрѣдѣлимъ движението. Отъ що произтича то? То произтича отъ живота. Животътъ е първата причина на движението. Всѣко едно движение въ свѣта показва, че съзнанието на нѣкое същество иска да се домогне до извѣстна храна. Турятъ му извѣстни сили, потребни за него, и, слѣдователно животътъ произвежда първото движение. А пѣкъ енергиитѣ, складирани въ живота, сж произлѣзли отъ мисловия свѣтъ значи, ние имаме, едно движение, което прѣдставя чисто физическия свѣтъ. Имамъ животъ, който прѣдставя духовния свѣтъ, менталния свѣтъ, мисловния свѣтъ. Този свѣтъ се изразява чрѣзъ мисълта, която прѣобладава въ живота. Слѣдователно, мисълта се изразява въ живота; тя е животъ въ движение, а движението е реализиране на тия тритѣ въ едно. Слѣдователно, ние опрѣдѣляме: ако вашата мисълъ е проста, тя ще произведе единъ простъ животъ, съ първично, чисто, просто движение. Ако мисълта ви е сложна, непременно животътъ ви ще бѣде сложенъ, и движението ще му съответствува. Да кажемъ, че въ едно същество, което живѣе въ мисловия свѣтъ, се заражда идеята да стане велико, да създаде нѣкоя слънчева система — въ него се заражда сложно движение. Ако туй същество иска да придобие едно движе-

ние първичко, съзнателно, да опита Божествената Любовь, въ нейнитѣ чисти форми, ще имаме просто движение на съзнанието. Сега у васъ, често, като се прѣкрѣстосате, вие искате да примирите простите движения съ сложнитѣ. Тѣ сж непримирими! Едно просто движение не може да се съчетае съ едно сложно движение. — Тѣ сж несъвмѣстими! Единъ светия и единъ грѣшникъ на едно мѣсто не може да живѣятъ. Тѣ може да живѣятъ, но ни едно мѣсто не. Болниятъ и лѣкарътъ може да бѣдатъ на едно мѣсто, но лѣкарътъ ще бѣде при болния докато го излѣкува. И светията ще седи при грѣшника, докато го излѣкува. И дѣтето, и то по сжщия законъ, ще живѣе при майката, докато вземе туй, което му трѣбва, и като го вземе, вече не търси майка си.

Сега, вие казвате, че Богъ създаде човѣка, за да се прояви. Въ какво да се прояви? На кого да се прояви? Сега искамъ малко да ви коригирамъ. Да се прояви на себе си. Щомъ иска да се прояви Богъ въ свѣта, значи, има друго божество. Тѣй излиза тогава, то е дуализъмъ. Азъ искамъ да се проява. На кого? Не на себо си. Какво има да се проявявамъ на себе си? На друго нѣщо трѣбва да се проява, и другото същество и то, ако иска да се прояви, и то трѣбва да се

прояви нѣкому. А Богъ да се прояви, на кого? То е единъ въпросъ, единъ отъ труднитѣ въпроси. Азъ ще ви отговоря тѣй: Богъ създаде човѣка, за да бѣде създаденъ. Сега, азъ ще ви задамъ слѣдующия въпросъ: Кога може да се създаде нѣщо?—понеже човѣкъ не може да бѣде създаденъ. Не говоря за създаването на човѣка, защото човѣкъ не може да бѣде създаденъ. Създаване подразбира творчество. Има окултни ученици, които не може да разбератъ това. Съзижда, съгражда това, подразбира всѣкога материаленъ животъ. Когато се съгражда нѣкой мѣсто, за кого се съгражда? За самия себе си ли? Може да се съгражда нѣщо за да се прояви човѣкъ. Ако кажемъ, че може да се съгражда, за да се прояви човѣкъ, права ли е идеята? Съграждатъ хората нѣкой мостъ, за да се съобщаватъ. Има нѣкое прѣпятствие, мостъ е турнатъ, той е едно съобщително сръдство. Слѣдователно, човѣкъ е единъ мостъ за съобщение на свѣтоветѣ, нищо повече. Ще имате една по-права идея. Защото, въ цѣлокупността си, вие още не знаете какво означава физическия свѣтъ, т. е. физическиятъ свѣтъ не само че не е тѣй извѣстенъ, но нѣкой казватъ, че той е илюзия. Това сѣ само думи, на които трѣбва да се разбере дълбокия смисълъ. Божествениятъ свѣтъ, съ ония

существа, които живѣятъ въ Божествения свѣтъ, както и съществата, които живѣятъ въ физическия свѣтъ, какви сѣ прѣмитѣ имъ отношения въ тази смисълъ? Сега, при този въпросъ ще засѣгнемъ слѣдующитѣ два въпроса. Духътъ, който е чистъ, ние казваме за Него: „Духътъ е в постоянна борба съ материята? Пакъ се задава философския въпросъ. Каква нужда има Духътъ, който е чистъ, който има туй спокойно състояние, каква нужда има той да се въплоти в материята? И защо трѣбва да се въплоти? Ще кажатъ, че той трѣбвало да слѣзе въ материята, за да добие нѣкаква оитностъ. Значи, на този Духъ му липсва нѣщо. И послѣ въпросътъ: Ако материята е нѣщо неразумно само по себе си, какъ е възможно туй неразумното да ограничи разумното? За да може материята да ограничи Духътъ, има разумностъ въ тази материя, и даже такава разумностъ, която е равна на разумността на Духа.

Значи, ако материята, може да хване Духътъ, значи тази материя има своята интелигентност. Тѣй поне излиза, щомъ Духътъ се ограничава отъ материята. Сега ние въпросътъ нѣма да го рѣшимъ, ние ще го оставимъ тѣй неразрѣшенъ, както сѣ го оставили всички. Знаете ли защо? Ние ще се качимъ на Мусала горѣ, и ще разгледаме всичката

околностъ, и ще слѣземъ долу, и само за Мусала ще мислимъ, какъ е произлязла неговата история, ще го проучваме, а той ще си седи на мѣстото. Азъ ви поставямъ за проучване единъ грамаденъ върхъ, каква е неговата история? То е дълга работа, но за да можете по-правилно да мислите, пакъ ще наведе вашата мисль, ще ви попитамъ тъй: Защо трѣбва да събудятъ човѣка отъ сънъ? Ако си слуга, защо господарьтъ да те събуди? — За да работишъ. Защо трѣбва да спишъ? За да си починешъ. Когато се събуди този слуга, господарьтъ създава ли го? Слѣдователно, човѣкъ въ сегашното състояние е само събуденъ отъ единъ сънъ. Нищо повече! Спали сте до сега. Туй събуждане хората го наричатъ творчество. Следъ като работите, кой се проявява, вие ли или вашиятъ господарь? И вие се проявявате и господарьтъ ви се проявява. Вие се проявявате въ работата, която сте извършили, а господарьтъ може да се прояви въ плановѣтъ, които ви е далъ. Но ние ще замѣстимъ въпроса и вмѣсто: Защо Богъ е създалъ човѣка, ще ви попитамъ: Защо е дошълъ човѣкъ на земята. Или защо е изпратенъ тукъ на земята, туй е по-право. Дошълъ е отъ нѣкъдѣ. Защо е дошълъ? На този въпросъ може по-лесно да се отговори, отколкото на въпроса—защо Богъ създаде

човѣка. Сега, въпросътъ защо Богъ създаде човека, при сегашнитѣ условия, при които се намирате тукъ, той нѣма практическо приложение. За да знаете защо човѣкъ е дошълъ на земята, Защо Богъ го е създалъ, трѣбва да четете тази архива на природата. Трѣбва да има нѣкой, който да ви обича, да ви отвори тази книга, да видите какви сж анализитѣ, тамъ има отбѣлѣзано защо и за какво. Тѣй, азъ повдигнахъ въпроса: защо Богъ създаде човѣка, за да намѣритѣ вашитѣ отношения къмъ Бога, и да се увѣрите, че безъ Бога, ако не сте свързани съ Него, у васъ не може да има никакъвъ разтежъ, никакъвъ животъ, и никаква умствена дѣятелность, защото разумно отъ разумно произтича, животъ отъ живота произтича, и дѣятелность отъ дѣятелность произтича. Понеже Богъ е правъ въ всичко, понеже човѣкъ спада къмъ сложнитѣ движения, туй сложно движение трѣбва да намѣри своя потикъ въ първичното отношение. Трѣбва да бъдемъ свързани не по форма съ Бога, нито по съдържание, тѣ сж още външни нѣща, нито по смисль, но принципиално, вътрѣ, по самата сжщина на нѣщата. Да бъдемъ свързани съ Бога, като една необходимость на самото битие, понеже само по този начинъ Неговата мисль може да даде потикъ на нашия животъ, и

неговитѣ движения, — движения оа нашия животѣ. И тогава всичко е възможно. Такава трѣбва да бѣде интимната ви цѣль, интимното ви желание, да не стане причина вие да се спхвате. Като влизате въ тази школа, вие може да мислите да завладѣете нѣкои природни сили. Никакви завладявания не може да имате! Азъ не наричамъ владѣния, ако азъ работя 10 год. за една круша и тя като роди круши, дойде другъ да я обере. Азъ не считамъ, че това е едно завладяване. Азъ съмъ работилъ, а другъ да яде плода. Нѣма смисълъ. Ние може да работимъ, само за знание, а щомъ дойдемъ да се покзуваме отъ тѣхъ, туй не сме проучили. Сега, първото нѣщо, вие често казвате: Тѣй е писано, тѣй е казано—да се любимъ! „Да се любимъ“, азъ подразбирамъ да направимъ мостъ. И мислите ли, ако направимъ мостъ, всичко въ свѣта ще се оправи? Ако двѣтъ страни сж неприятели, по-добрѣ да нѣма мостъ, защото тогава тѣ ще почнатъ да се каратъ. Ако сж приятели, нека има мостъ. Ако хората сж готови да служатъ на Бога, нека има мостъ, ако не сж се научили да служатъ на Бога, безъ мостъ нека бждатъ. По-добрѣ! Та, въ окултната наука не смѣсвайте нѣщата. Често азъ ви гледамъ, вие разсеждавате тѣй: Въ Бога всичко може да искате. И вълци, и

мечки, и тигри, вие ще кажете: Сега живѣя въ Божия, въ Христовия законъ. И вълкътъ казва: Богъ е Любовь. Ама като остане самъ, вълкътъ нападе овцата, и казва: Понеже азъ обичамъ Бога, обичамъ и дѣцата Му, та ти трѣбва да станешъ жертва заради менъ. Е, може ли да примирите това? На вълка му е позволено да изяде овцата. Една овца да я изяде единъ човѣкъ, иди-дойди; но една овца да я изяде единъ вълкъ, тя ще мине прѣзъ най-големитѣ страдания. И когато нѣкой човѣкъ го изяде нѣкоя мечка, той ще изпита пакъ същото. Ние не сме пратени на земята да правимъ минажерия. Овцитѣ ще бждатъ отдѣлно, вълцитѣ ще бждатъ отдѣлно, мечкитѣ, всичко ще бжде отдѣлно, ще има прѣграда между тѣхъ, телъ, да си приказватъ братски, но да има строго опрѣдѣлени междини. Ама не тѣй, азъ виждамъ на нѣкой човѣкъ умътъ му е мечешки, у другиго умътъ му е като ума на нѣкоя овца, а тѣ казватъ: „Хайде да раздѣлимъ тази прѣграда, хайде да съединимъ умоветѣ“. Но една овца и единъ вълкъ какво ще направятъ? Прѣдставете си, у нѣкои сърцето е мечешко, у нѣкои овче, какъ ще ги съединишъ? У нѣкои дѣйствиата сж мечешки, а у други овчи. Какъ ще ги примиритѣ? Не може да се примирятъ. Вие ще кажете: Окултната наука всич-

ко може. Окултната наука всичко може, но вие не можете каквото окултната наука може. Господъ може. Азъ зная, че Господъ всичко може, но ние не можемъ. Ние не трѣбва да се опитваме да правимъ нѣщо, което Богъ прави. Ние не можемъ. Следователно, ние трѣбва да правимъ само това, което можемъ, което е въ кръга на нашето знание. Сега, азъ отъ васъ искамъ да правите нѣща, които можете, а не, които не можете. А ние се разбъркаме. Като кажа на нѣкой нѣщо: Слушай, ти не разваляй своята стѣна. Туй което азъ ти казахъ, не го казахъ да го разваляшъ. Ти дръжъ прѣградата, за новото ще намѣришъ ново мѣсто, но старото нѣма да го туришъ. Често, за примѣръ, вие искате да примирите идентъ за Божията Любовъ съ сегашната ваша Любовъ. Тѣ сж непримирими. Моята Любовъ, която азъ имамъ, тя е несъвмѣстима съ вашата Любовъ. Разбирате ли! Ако азъ внеса тия идеи, знаете ли какъ ще останатъ? Азъ ще ви кажа. Често има описани въ книгата „капризи на електричеството“, случаи, дѣто електричеството се явява въ такива голѣми, валчести, свѣтящи като електричество топки. Такава топка изведнажъ пада върху човѣка, всичкитѣ дрѣхы изгарятъ, но той остава неповрѣденъ. Тази Любовъ, за която ви говоря, тя е такава една топка. Ако

надне върху васъ, вие ще се намѣрите голъ. И като се намѣрите голъ, вие ще се усѣмните, и ще кажете; Това не е Любовъ. Именно тамъ е Любовта. Послѣ, вие искате нови схващания за Любовта, съ новъ надписъ, а стари разбирания. Въ чисто Божествената Любовъ жертва нѣма. Нѣма никаква жертва. Жертвата, това е само единъ резултатъ на сложнитѣ движения на Любовта въ физическия свѣтъ. То е единъ врѣмененъ, прѣходенъ периодъ. Когато се казва, че трѣбва да се жертвува човѣкъ, това не се отнася до Божията Любовъ. Въ истинската Божествена Любовъ нѣма никаква жертва. И следователно, за да разберете Божествената Любовъ, непрѣменно трѣбва да слѣзете на физическия свѣтъ, да изучите закона на жертвата. Именно за това сж дошли хората на земята, за да научатъ закона и жертвата. И какво нѣщо е Божествената Любовъ, ще я научатъ, като минатъ по закона на жертвата. То е законъ за правилното трансформиране на Божественитѣ енергии. Нѣкой казва: Азъ искамъ да зная какво мислишъ заради менъ. Казвамъ: Можешъ да знаешъ, но трѣбва да те изямъ. И затова казва Христосъ: „Ако не ядете плътта ми, и не пиете кръвта ми, нѣма да имате животъ вѣченъ“. Значи, ако искате да ме разберете, трѣбва да ви изямъ, че като влѣзете въ менъ, азъ ще ви раз-

бера, и като ви разбере, ще знае какъ да ви помогна. Следователно, вие ще се пожертвувате, за да влѣзе Богъ въ васъ, ще направите тази жертва. Или вас да изядатъ или вие да изядете, ако искате да разберете нѣкого. То е символъ. Ако искате да разберете нѣкого, той трѣбва да ви изяде. Ако искате той да ви разбере, вие трѣбва да го изядете. Сега, на този езикъ ще кажете: То е страшно! Ами че всичко въ сегашния животъ не е ли само ядене и пиене? Изключете яденето, и въ какво седи вече живота? Слѣдъ като сте изiali една хубава круша, слѣдъ нея, може би, ще ви дойде нѣкоя свѣгла идея да напишете нѣкое стихотворение, Тази круша прѣдставя и цвѣте, и затова е казалъ Христосъ: „Азъ съмъ живата вода и живия хлѣбъ“.

Трѣбва да разграничавате проститѣ движения отъ сложнитѣ, и какво е прѣдзначението за идването на човѣка на земята. Да научите закона на жертвата. Той е единъ отъ важнитѣ въпроси, който трѣбва да проучвате. Но каква жертва? Жертва, тъй както се разбира. Ще си задавате въпроса: Какво трѣбва да жертвувате? Малкитѣ отстъпки, които правите, то не е жертва. Законътъ на жертвата е законъ който примирява всичкитѣ противорѣчия въ свѣта. Да кажемъ, намирате се въ голѣма тѣга, голѣми мъчности, турате

закона на жертвата, и веднага вие може да отмахнете тѣгата, която имате, но трѣбва жертва. Да кажемъ имате да взимате 20,000 лв. нѣмате тия пари въ джоба си. Какво ще направите? Отворете теверите си, и рѣшете да пожертвувате тия пари заради вашето спокойствие, веднага ще ви олекне на душата, и ще дойде миръ. Сега, да не идете в друга крайностъ. Нѣкой път вие съжелявате, че не сте нѣкой ученъ човѣкъ. Казвате: ако бѣхъ ученъ, щѣхъ да бѣда министъръ, докторъ. Вие се измъчвате.

Кажете: „И безъ да бѣда министъръ, пакъ може да живѣя като човѣкъ“, и ще ви олекне. Нѣкой път вие отивате въ друга крайностъ, нѣкой казватъ: насъ не ни трѣбватъ знания. Не е въпросътъ тамъ, въ даденияслучайние се мъчимъ за липсата на ония блага, които идатъ отъ знанията. Кажете: Безъ тия блага на знанията можемъ. Но често тия знания не подразбиратъ, че трѣбва да станешъ министъръ, докторъ или свѣщеникъ. Абсолютното, чисто знание, то е просто движение. Запримѣръ, вие често казвате: „Новото движение, ние да се увеличимъ по число“. Ами нашата сила не е въ числото! „Ние трѣбва да съградимъ домъ“. Силата не е въ съграждането на дома. „трѣбва да имаме знание“. Силата не е въ това знание.

Туй, което ние носимъ въ свѣта, то е една необходимостъ, безъ която животътъ не може. Туй, което носимъ, то е една необходимостъ, тъй както водата и хлѣба сж необходимостъ за живота. Тия хора, както и да е, тѣ ще дойдатъ.

Но когато дойдатъ, ние нѣма да казваме: „Чакайте, това не се търпи, скъпо е, плащайте си хлѣба, послѣ, плащайте за водата, защото азъ съмъ първиятъ, който съмъ я донесълъ, трѣбва да си платите“. Не! Влѣзе ли тази мисль въ ума ви, въпросътъ е свършенъ. Абсолютно безкористно ще дѣйствувате. Хлѣбътъ ще давате, за да го използватъ, и вода ще давате, и на всѣки комуто давате ще кажете: „По сжщия законъ, по сжщия начинъ и вие ще давате. Давайте всичко! Този вода и този хлѣбъ трѣбва да давате, но само за тия, за които сж прѣдпазначени. Сега нѣкои отъ васъ мислятъ, че като влѣзнатъ въ новото учение ще станатъ по-добри. Ами че какъ знаете туй, че ще станете по-добри? Добрината на човѣка всѣкога зависи отъ жертвата. Колкото по-добръ разбирашъ закона на жертвата, и го прилагашъ, толкова по-добръ ще станешъ. Врѣмето не е нищо друго освѣнъ проявление на жертвата. Сега, азъ ви навеждамъ на тази мисль, за да не сте въ противоречие съ себе си. Запримѣръ, нѣкой пхтъ, ко-

гато азъ говоря, нѣкои казватъ: „Той, Учителътъ, не трѣбваше да каже тъй“. Единъ камѣкъ азъ може да го поставя на източната страна, на западната страна, на сѣверъ или югъ. Може да го туря отъ горѣ. Но кждѣ трѣбва да туря този камѣкъ? Да кажемъ, опрѣдѣлено е неговото мѣсто. Кждѣ трѣбва да го туря? Дѣто е опрѣдѣлено, споредъ мѣрката на мѣстото, тамъ трѣбва да го туря. Сега, вие, въ този животъ, въ който сте влѣзли, вие сте опрѣдѣлени, измѣрени сте. Нѣкой пхтъ като ви турна нѣкъдѣ, вие казвате: „Не ми е мѣстото тукъ, азъ не съмъ за князь“. Азъ гледамъ, тукъ е опрѣдѣлено мѣстото ви. И, слѣдователно, вие развалите, тамъ на мѣстото ще бждете, нищо повече! И слѣдъ туй, вие повикате нѣкого. И тукъ се раждатъ лъжливитѣ учители. Вие викате нѣкого и казвате: „Моето мѣсто не е тукъ, не може ли да ме прѣмѣстите?“ И всички се притеглятъ на това мѣсто, и казватъ: „Този камѣкъ коя работа може да извърши? — И почнатъ да градятъ нѣщо ново, изопачатъ цѣлото здание. Тогава дойде комисията и каже „Не е съградено добръ“, и разхвърли камѣнитѣ. И казватъ: „Еди-кое си общество се разкапало, еди-коя религия се разкапала“. Та ви прѣдпазвамъ, у васъ има една слабостъ, искате да се новърнете да градите по старому. Ще се отка-

жете отъ старото. Не може безъ жертва. Трѣбва въ себе си да подразбирате, въпроса така, че всѣко ваше дѣйствиe, всѣка ваша мисль, трѣбва да бѣде абсолютно чиста, безкористна. За себе си трѣбва да го знаете. Туй нѣма да го казвате отвѣнка. Туй чувство трѣбва да го назите и да бо развивате, и на хората някога не казвайте, че сте добри. Сега казвате: „Да живѣемъ по братски!“ Овци съ овци да живѣятъ, вълкъ съ вълкъ да живѣе, мечка съ мечка, заекъ съ заекъ, муха съ муха да живѣе. Туй както сте не може, но казва тамъ единъ отъ еврейскитѣ пророци, че агнето и лъвътъ ще живѣятъ заедно. Помнете този стихъ. Ама какъ ще живѣятъ? Когато Господъ дойде, да има просторъ нали? Ние ще оставимъ този стихъ, той спада къмъ друга категория. Не примпирявайте вашитѣ добри мисли съ лошитѣ, не ги туряйте на едно и също мѣсто! Нѣкой казва: „Азъ имамъ една лоша мисль“. Ако вашата мисль е лоша турете я дѣто подобава. Имате една Божествена мисль, турете я на мѣсто. Имате едно желание, добро или лошо, турете го на неговото мѣсто. Всѣко нѣщо турете на своето мѣсто. Мнозина измежду васъ, азъ ви виждамъ, намѣрите единъ вълкъ, който има добри зѣби, вие го донасяте и казвате: „Учителю, намѣрихме единъ добъръ човѣкъ, той е много уменъ, ученъ човѣкъ,

нѣкъ каква природа има, какъвъ езикъ, какви думи, а да го вземемъ при нас“. Азъ го виждамъ, той е единъ старъ вълкъ, нищо не му казвамъ. Казва: „Да му дадемъ единъ добъръ приѣомъ, да му отворимъ вратата между овцитѣ да дойде да посѣщава тия овци“. Казвамъ: той ще ги посѣти! Не само вълци има, но и вълчици има, не само мечки има, но и мечани има. Това сѣ все символи. Цѣлата природа седи въ символи. Всички тия мечки, вълци, то е една цѣла наука, която трѣбва да изучимъ разбрано. Въ нашето животинско царство, минерално и растително, по лѣсно отъ всичко друго може да изучимъ себе си. Вие имайте прѣдъ видъ, че въ разбирането на тая история много мъчно може да се разбере една промѣна, която става. Нѣкой пакъ ставате отъ сънь, молите се, но казвате: „Не ме слуша Господъ“. Какъ ще си обясните туй състояние? Щомъ знаете причинитѣ, отношенията ви вжтрѣ въ самитѣ васъ по възможность трѣбва да бѣдатъ чисти. Мнозина отъ васъ сте въ сложно движение, имате да разрѣшавате една отъ най-мъжнитѣ задачи. И за туй ви трѣбва голѣма съобразителность, тактъ, умѣние, знание, воля — издържливостъ въ свѣта. И понеже опѣзи отъ васъ, които разбиратъ по-добрѣ, може би ще разбератъ тази вечеръ туй, което азъ не

сѣмъ казалъ. И утрѣ ще кажатъ: Учителѣтъ не каза ли така? И вие ще се намѣрите като онзи проповѣдникъ, който проповѣдвалъ така: „Който има двѣ ризи да даде едната на бѣднитѣ“. Неговата възлюблена се връща въ къщи и, и мъжѣтъ ѝ, попѣтъ ималъ двѣ ризи и тя дала едната за да изпълни Христовия законъ. Вечерѣта попѣтъ я пита: кждѣ ми е ризата? „Дадохъ я“. Какъ тѣй безъ да ме питащъ? — Нали ти тѣй каза въ църквата? Азъ го казахъ за другитѣ, но то не е за насъ. Сега попадияти дала ризата. Кждѣ е погрѣшката на попадията. Мислите ли, че тя е постѣпила право? Защо не е дала своята риза, а на мъжа си? Не е права, защото не даде своята риза а тази на попа. Попѣтъ самъ да дава. Тя казва: „Азъ изпълнихъ Христовия законъ“. Попѣтъ пъкъ е недоволенъ, че тя му дала ризата безъ негово позволение. Сега, често и вие раздавате моитѣ ризи. Азъ нѣмамъ нищо противъ туй, но и вашитѣ ризи трѣбва да раздавате. Нищо повече! Нѣкой тълкуватъ тѣй: даромъ сте взели, даромъ давайте! Когато вземешъ една Божествена идея или каквото и да е, правило е: тази идея ти ще я пазишъ въ себе си, имашъ право да дадешъ на другитѣ отъ плода, но ще пазишъ тази идея. Плодѣтъ, който ти роди, отъ този плодъ ще давашъ на всички, но

ти да остане за тебе. Вие, обаче, вземате тази идея и казвате: „Даромъ сме взели, даромъ ще дадемъ“. Не е тѣй. И Христосъ казва: „Всѣка прѣчка излѣзла отъ мене, плодѣ трѣбва да даде“. Тия Божествени идеи трѣбва да минаатъ прѣзъ насъ, и да дадатъ плодъ. И отъ този плодъ ще раздавате. И всички трѣбва да бждете богати отъ плода на Божественитѣ мисли.

Тайна молитва!

И тѣй, основнитѣ идеи сж прости и сложни движения. Законѣтъ на самопожертвуването. Законѣтъ на жертвата. Божествената идея трѣбва да остане, да се посѣе въ насъ, и отъ този плодъ трѣбва да дадемъ. Тѣзи сж основнитѣ мисли въ бесѣдата. Но нѣкой нхъ се събиратъ, затова между ученицитѣ, азъ ще дамъ извѣстна задача, сериозно да я рѣшавате. Разисквайте върху тритѣ отношения: къмъ физическия свѣтъ, къмъ духовния и къмъ Божествения. Всѣка една идея трѣбва да се разглежда отъ три становища. Отправете мисълѣта за разяснение, а не да се спирате. Ако сега бѣхте готови, щѣхъ да ви дамъ една задача, но не сте готови. Бихъ ви далъ една сложна задача да я направите. Знаете ли какво значи ко-

гато човѣкъ не е готовъ? Ето какво подразбирамъ; прѣдставете си, зимно врѣме, азъ ви изпращамъ на екскурзия, но обща нѣмате. Може ли да ви прата боси? Прѣдставете си, че ви прата на едно владино мѣсто, дѣто има лѣдници, вне нѣмате тѣя необходими припаси. Трѣбва приготвление. Ще кажете: съ Господа всичко може. Господъ всичко може, но ние не можемъ. Та, сега ще размишлявате. Искамъ сега поне отъ Чамъ-Курия да наберете енергия, по-голяма свѣтлина на ума си, сърцето да укрепите. Може би, като има по-благоприятни условия, но трѣбва да сж готови всички, защото ще ви дамъ една малко по-сложна задача. И тя необходимо иде. Сега като казвамъ тѣй, вне ще кажете, каква ли ще е тази задача? Ще я видите. Има нѣща прѣкрити. Сега, като трѣгнете най-първо ще дѣйствувате, послѣ ще мислите. Не се плашете! Азъ ви казвамъ: На единъ часъ разстояние отъ тука, на около 10 километра има едно мѣсто, ще идете на еди-коя си страна, тамъ ще се спрѣте и нѣма да се мърдате. И нѣма да ме питате защо? Идете тамъ и ще се научите защо. Ще идете на разстояние 10 километра отъ тукъ, ще намѣрите единъ чувалъ отъ 10 кгр. тежестъ и нѣма да го отвързвате, ще го вземете и ще го донесете при мене. Послѣ ще кажа: Ще вземешъ

този чувалъ, ще впрѣгнешъ волове, ще го отворишъ, въ него има една крина жито, ще го посѣешъ. Защо нѣма да питаешъ? Идущата година ще разберешъ, права ли е задачата. Значи да ви обясня идеята. Ще идешъ на разстояние 10 километра отъ тукъ, тамъ има въ единъ чувалъ 10 килограма жито. Ти нѣма да го отвързвашъ, защото ще се загуби врѣме; любителство нѣма да проявявашъ, и азъ нѣма да ти разпирямъ нищо, врѣме да се не губи. Ще впрѣгнешъ воловетѣ. Идущата година, като израстне житото ще го оженешъ, и тогава ще разсѣждавашъ. Такъвъ трѣбва да бѣде окултниятъ ученикъ! А сега, ще читате: Азъ трѣбва да зная какво има въ този чувалъ. Може да знаешъ. Ще идете на едно мѣсто на 10 клм. отъ тукъ Тамъ има единъ чувалъ. Ще го донесете, ще впрѣгнете воловетѣ, ще идете на нивата, и т. н. може да ви к жа всичко това, но знаете ли какви ще бѣдатъ резултатитѣ? Вне нѣма да идете на врѣме, ще има едно закѣсняване. Ние сме закѣснѣли вече, изгубили сме най-добритѣ условия. Защото туй врѣме, докато ви обясня всичко това, ми е отнело единъ часъ. Този единъ часъ, то е изгубване на най-добрите условия, при които туй сѣме може да живѣе. И за туй въ Божествения свѣтъ абсолютно нѣма разтѣкаване; ка-

зано и свършено! Послѣ, ще добиете точностъ. И на тази точностъ трѣбва да се учите всички. И ще опитате моята мисълъ права ли е или не. Азъ завчера тамъ на Мусала изпитахъ колебанието ви. Дойдохме до едно мѣсто, и тамъ се спрѣхме. Напрѣдъ не може, защото е опасно. Ако речешъ прѣзъ леда да минешъ, тамъ всички щѣха да се намѣрятъ въ езерото. Сега вие казвате: този пътъ тукъ, много прѣпятствия има (пътътъ бѣше затрудненъ съ заледенъ сиѣгъ), какво ще правимъ? Ние може да си направимъ пътъ. Ние трѣбваше да прѣдвидимъ, да си вземемъ мотики, но ни трѣбваше цѣлъ денъ докато оправимъ пътя; но туй, обаче не го прѣдвидѣхме. Вие мислите, че нѣма никакви прѣпятствия на Мусала. Назадъ да се върнемъ, не става. Казвате: Нагорѣ! — показвате смѣлость. Прѣзъ сиѣга никой нѣма да минава! Тогава попълвихте нагорѣ, и не мислите даже, че може камъни да паднатъ върху ви. И трѣбва да бъдете много внимателни, защото въ нашето развитие има много спънки, азъ като се качвахъ, покрай мене мина единъ камъкъ, голѣмъ 4 прѣста. Такъвъ камъкъ е въ състояние да прѣчупи костъта на нѣкого. Та, като се качвате нагорѣ, ще бъдете внимателни, да не бутнете нито единъ камъкъ, а не да гледате само да се изкачите. При това,

какъвъ е законътъ. Не бързайте! Азъ не искамъ бързина. Дойдете до нѣкое мѣсто, седнете, опитвайте, турете си краката на туй мѣсто и вижте здраво ли е? Съ допирането на вашия кракъ, вие ще добиете известна енергия. Ще се концентрирате въ себе си. Туй е задача, да излѣзнемъ горѣ на върха, и цѣлия пътъ да опитвате, и да знаете какви опасности има. Такива трѣбва да бъдатъ задачитѣ. Само така може да ви прѣнесе горѣ. Сега, въ едно отношение всинца бѣхте много смѣли и не страхливи. Смѣли, то е една добра черта, значи, може да вършите работа. Но все-таки трѣбва да седи нѣкой отъ задъ. Азъ трѣбваше да остана послѣденъ и ако бѣхъ останалъ послѣденъ, всички щѣха да се изкачатъ горѣ. И послѣ, каквото ви поржчяхъ, не го изпълнихте. Казахъ: „Абсолютно никой да не минава прѣзъ сиѣга“, а нѣкои минаха прѣзъ сиѣга, и щѣше да имъ кастува живота. Ако ви казахъ минете прѣзъ сиѣга, азъ поемамъ отговорностъ. Нѣкой пътъ ще ви докарамъ на Мусала, и тогава ще кажа: „Отъ горѣ по сиѣга!“ Тогава азъ отговарямъ. Или: нагорѣ прѣзъ сиѣга! Тогава всѣки трѣбва да носи мотичка, ще изкопае едно стѣпало и ще мине. Но кажа ли: Прѣзъ сиѣга не може, значи не може. Казва единъ: — може. Не е време сега ще вървимъ

по нѣтя, който е прѣдначертанъ. Туй е правило. Всѣкога, въ окултната наука, една дадена задача, ве изпълнена както трѣбва, носи рискъ. Това е абсолютно вѣрно! И всѣкога резултатитѣ сж прави. Всичко ще върви, ще окаже съдѣйствиe. Азъ искамъ въ тия екскурзии да видите какви закони работятъ, че въ всички наши постѣпки и дѣйствия, туй Божествено съзнание, тия по-висши сжщества, взематъ участие.

И тия двамата, братъ и сестра, които се подхлъзнаха се спасиха по една директива не по крива линия. Ако не бѣха се спрѣли въ хлъзгането щѣха да идатъ въ езерото.

Сега ние ще ходимъ съ една жива вѣра, не ви проповѣдвамъ една обикновена вѣра. Тази вѣра е необикновена и постѣпкитѣ ни ще бждатъ необикновени, и Любовта — сжщо, всичко у насъ ще бжде необикновено, туй да го знаемъ.

